

Lövith Egon



Én vagyok lóháton, ez itt készült, Kolozsváron, 1926-ban. Látszik, hogy hivatásos fényképésznél csináltatták, akinek volt dekorációja, mint például ez a ló is. Emlékszem, hogy mindig rövid nadrágban jártam. Ez lehetett az ünneplőruhám. ?Születésnapom alkalmával, fogadd ezt a fényképet megemlékezésül, csókollak kicsi fiad Egonka? -- ez van a kép hátára írva. 1923. május 21-én születtem. Apámnak küldte anyám, 1926. május 22-i keltezésű. Mexikóban várt minket apám, és anyám egyenesen arra a címre küldte, sokat leveleztek. Még abban az évben elindultunk

Kolozsvárról. Kolozsváron már az 1920-as években nyitott nagyapám az apámnak egy órásüzletet a Malom utcában (a mai Baritiu utcában, a város központjában), de nem hiszem, hogy megvette volna a helyiséget. Az volt felírva, hogy ?Max Lövith reparatii ceasornicãrie si bijuterie? [óra- és ékszerjavítás]. 1922-ben itt, Romániában, főleg a diákság körében, már meghonosodott a fasiszta mozgalom, és tüntetések is voltak. 1923-ban egy szörnyű dolog történt. A diákok tüntettek, felvonultak. Megpillantották apám cégtábláján a zsidó nevet (és nyilván volt egy kis kirakata is), és széttörték az egész kirakatot, behatoltak és mindent szétromboltak, kifosztottak. Apámat is olyan mértékben bántalmazták, hogy kórházba került. Apám felépülése után elhatározta, hogy többé nem marad itthon, elmegy ebből az országból. A maradék pénzzel elintézte az útlevelét, hajójegyet vett magának, és elindult. Sejttem, hogy elképzelése szerint Svájc és Oroszország után nem volt Mexikó egy vonzó hely, gondolom, Amerikába, New Yorkig akart menni. Valószínűleg elfogyott a pénze, azért jutott el csak Mexikóba. Én 1923-ban születtem, miután az apám kiment Mexikóba. Két-három évre rá apámnak sikerült annyi pénzt összeszednie, hogy küldte nekünk a hajójegyet. 1926-ban mentünk ki anyámmal Mexikóba. Már bérelt lakással várt minket, be is rendezte.